

taget, ville hans regering ikke tage del i det nye udvalgs arbejde. Man var kun rede til „for tiden“ at vedblive at deltage i udvalgets arbejde, hvis udvalgets forlængelse skete „på nøjagtig samme basis som hidtil og forudsat, at det i praksis holdt sig strengt indenfor rammerne af de det tillagte be-
føjelser.“

Den britiske erklæring fremkaldte en udtalelse fra 4. udvalgs formand, der fastslog, at hvis Storbritannien vægrede sig ved at deltage i 73 e-udvalget, ville det blive vanskeligt om ikke umuligt for dette udvalg at udføre sit hverv, „et resultat, som ingen ønskede“.

Den oprindelige resolution vedtoges derefter med 48 stemmer (herunder de skandinaviske lande) mod een, idet to undlod at stemme. Resolutionen bekræftedes den 8. november 1955 af plenarforsamlingen uden debat med 54 stemmer, idet kun Belgien stemte imod og Storbritannien og Sydafrika undlod at stemme.

5. Valg til art. 73 e-udvalget.

(Dagsordenens punkt 34).

Den 29. november 1955 godkendte plenarforsamlingen uden afstemning en indstilling fra 4. udvalg om valg af Venezuela til for en periode af 3 år fra 1. januar 1956 at indtræde i ovennævnte udvalg i stedet for Brasilien og om genvalg, ligeledes for 3 år, af Kina, Indien og Irak.

Udvalget består herefter af repræsentanter for Australien, Belgien, Burma, Frankrig, Guatemala, Holland, Indien, Irak, Kina, New Zealand, Peru, Storbritannien, USA og Venezuela. Det bør dog bemærkes, at Belgien i de senere år ikke har ladet sig repræsentere ved udvalgets møder.

6. Togoland.

(Dagsordenens punkt 35).

I henhold til en på 9. plenarforsamling vedtaget resolution udsendte formynder-
skabsrådet i august 1955 en studiegruppe til Togoland. Studiegruppens beretning indeholder forslag om, at der bør gives beboerne i britisk Togoland lejlighed til ved en folkeafstemning at tage stilling til, om de ønsker enten 1) sammenslutning med (indlemmel-
se i) Guldkysten, når dette land i begyndelsen af 1957 opnår fuld uafhængighed,

eller 2) adskillelse af britisk Togoland fra Guldkysten og dets forbliven under formynderskab, indtil den endelige afgørelse af dets politiske fremtid træffes. (Britisk Togoland administreres faktisk sammen med Guldkysten).

Der meldte sig til 4. udvalgs behandling af sagen en lang række repræsentanter for forskellige grupper af befolkningen i Togoland, men de synspunkter, som disse grupper repræsenterede, var — som under tidligere plenarforsamlinger — vidt forskellige.

En række lande, hvoriblandt Liberia, Indonesien, Syrien og de kommunistiske lande, udtalte sig stærkt imod den af Storbritannien og af Guldkystens regering begærede og af studiegruppens flertal ønskede løsning: adgang til en umiddelbar folkeafstemning om formynderskabsforholdets ophør ved sammenslutning med Guldkysten.

Medens Storbritanniens delegation i det hele holdt sig i baggrunden og i hovedsagen nøjedes med at fastslå, at når Guldkysten blev selvstændigt, ville Storbritannien være ude af stand til fortsat at bære ansvaret for administreringen af Togoland, deltog Indien yderst aktivt i debatten, og den indiske delegation fremsatte et resolutionsforslag, der bl. a. gik ud på, at der skulle etableres en folkeafstemning i britisk Togoland „for at fastslå, hvorledes flertallet af dets indbyggere stiller sig til en sammenslutning af området med et uafhængigt Guldkysten“ og iøvrigt indeholdt nærmere regler om folkeafstemningens afholdelse, ud-
nævnelse af en højkommissær med stab til at overvåge afstemningen etc.

Liberia stillede imidlertid et ændringsforslag, ifølge hvilket også den i studiegruppens beretning opstillede anden mulighed (se ovenfor under 2) skulle tages i betragtning, og dette ændringsforslag vedtoges af udvalget med 20 stemmer mod 17 (deriblandt Storbritannien og de skandinaviske lande), medens 16 (herunder bl. a. USA og østblokken) undlod at stemme. Fra dansk side stemte man imod forslaget under hensyn til Storbritanniens klare tilkendegivelse af, at det ikke kunne påtage sig ansvaret for administreringen af Togoland efter Guldkystens opnåelse af selvstændighed.

Resolutionsudkastets afsnit om *britisk* Togoland blev i sin endelige form vedtaget